

Groß Strehliker Preis-Blatt.

Groß Strehlik, den 1. September 1920

Erscheint jeden Mittwoch. Jährlicher Bezugspreis 4 Mark. An Insertionsgebühren sind für die Kleinsp. Zelle oder deren Raum 40 Pfg. zu zahlen. Inserate werden bis Dienstag früh 8 Uhr angenommen.

Treść: Rozporządzenie o obrocie z zbożem siewnem str. 275. — Pruskie rozporządzenie wykonawcze do rozporządzenia o obrocie zbożem siewnem z dnia 10. lipca 1920r. str. 278. — Wystawienie kartek siewnych str. 279. — Najwyższe ceny zboża siewnego str. 279. — Zaopatrzenie tłuszczem str. 280. — Kradzież marek cukrowych str. 280. — Osobistości str. 280.

Inhalt: Verordnung über den Saatgutverkehr mit Getreide S. 275. — Preussische Ausführungsanweisung zu der Verordnung über den Saatgutverkehr mit Getreide vom 10. Juli 1920 S. 278. — Ausstellung der Saatarten S. 279. — Höchstpreise für Saatgetreide S. 279. Fettversorgung S. 280. — Zuckermarkendiebstahl S. 280. Personalien S. 280.

Rozporządzenie o obrocie zbożem siewnem.

Na mocy § 9go rzeszowej ordynacji zbożowej dla zniwa 1920 z dnia 21. maja 1920r. (rz. gaz. ust. str. 1027) rozporządza się co następuje:

§ 1.

Dostawienie zboża chlebowego (żyta, pszenicy, orkisz, dinkel, fezen, emer, einkorn) jęczmienia i owsa na cele siewne pozwolone jest tylko na kartkę siewną. To samo rozumie się o zawarciu interesów prawnych, którymi się uzasadnia obowiązek do takiego dostawienia.

Mieszanka (mieszane i pomieszane zboże), w której się znajduje zboże chlebowe, poczytuje się za zboże chlebowe; mieszanka, w której się nie znajduje zboże chlebowe ale jęczmień, poczytuje się za jęczmień; mieszanka, w której się nie znajduje ani zboże chlebowe ani jęczmień ale owies, poczytuje się za owies.

Przepisy w ust. 1ym nie mają znaczenia w obrocie pomiędzy hodowcami pierwotnego zboża siewnego i i swymi miejscami pomnażającymi zapisanymi w spisu rzeszowego miejsca zbożowego (§ 6 ust. 2) jako też w obrocie pośredniczonym przez hodowcę pierwotnym między swymi miejscami pomnażającymi.

§ 2.

O wystawienie kartki siewnej powinno być wnoszone pismicznie przez tego, co chce nabyć zboża chlebowego, jęczmienia albo owsa na cele siewne.

Przedsiębiorcy rolniczych zakładów (rolnicy) podają wniosek do władzy miejscowej, w której okręgu zboże siewne ma być wysiane. W wniosku należy się podać powierzchnię, na której zboże siewne ma być wysiane. Władza miejscowa powinna kontrolować prawdziwość podań wniosku, mianowicie też co do powierzchni uprawienia i przedłożyć wniosek z doniesieniem wyniku kontroli podrzędnej władzy administracyjnej.

Handlerze, spółki i inne zjednoczenia (§ 8) stawiają wniosek bezpośrednio u wyższej władzy administracyjnej w okręgu swojej siedziby interesowej.

Wystawienie kartek siewnych dla rolników (siewne kartki zużywających) nastąpi przez podrzędną władzę administracyjną, jeżeli wnioskodawca najmniej równą kwotę samouprawionego zboża chlebowego, samoupra-

Verordnung über den Saatgutverkehr mit Getreide. Vom 10. Juli 1920.

Auf Grund des § 9 der Reichsgetreideordnung für die Ernte 1920 vom 21. Mai 1920 (Reichs-Gesetzblatt S. 1027) wird bestimmt:

§ 1

Die Lieferung von Brotgetreide (Roggen, Weizen, Spelz — Dinkel, Fezen — Emer, Einkorn), Gerste und Hafer zu Saatwecken ist nur gegen Saatarte erlaubt. Das gleiche gilt für den Abschluß von Rechtsgeschäften, durch die eine Verpflichtung zu solcher Lieferung begründet wird.

Gemenge (Mischfrucht, Menglorn), in dem sich Brotgetreide befindet, gilt als Brotgetreide; Gemenge, in dem sich kein Brotgetreide, aber Gerste befindet, gilt als Gerste; Gemenge, in dem sich weder Brotgetreide noch Gerste, aber Hafer befindet, gilt als Hafer.

Die Vorschriften im Abs. 1 gelten nicht für den Verkehr zwischen den Züchtern von Originalsaaten und ihren in dem Verzeichnis der Reichsgetreidestelle (§ 6 Abs. 2) aufgeführten Vermehrungsstellen sowie für den durch den Originalzüchter vermittelten Verkehr zwischen seinen Vermehrungsstellen.

§ 2

Die Ausstellung der Saatarte muß von demjenigen, der Brotgetreide, Gerste oder Hafer zu Saatwecken erwerben will, schriftlich beantragt werden.

Unternehmer landwirtschaftlicher Betriebe (Landwirte) richten den Antrag an die Ortsbehörde, in deren Bezirk das Saatgut zur Aussaat gelangen soll. In dem Antrag ist die Anbaufläche zu bezeichnen, für die das Saatgut verwendet werden soll. Die Ortsbehörde hat die Richtigkeit der Angaben des Antrages, insbesondere auch hinsichtlich der Anbaufläche, zu prüfen und den Antrag unter Mitteilung des Prüfungsergebnisses der unteren Verwaltungsbehörde vorzulegen.

Händler, Genossenschaften und andere Vereinigungen (§ 8) richten den Antrag unmittelbar an die höhere Verwaltungsbehörde des Bezirks ihres Geschäftsfisses.

Die Ausstellung der Saatarte für Landwirte (Verbraucher-saatarte) erfolgt durch die untere Verwaltungsbehörde, wenn der Antragsteller mindestens die gleiche Menge an selbstgebautem Brotgetreide, selbstgebanter Gerste oder selbstgebautem Hafer der Ernte 1919 oder 1920 abgeliefert hat. In den anderen Fällen und, wenn es sich